

Mustarastas. PK

PK

Radiomäki

Lahden tunnetuimpien maamerkkien radiomastojen juurella levittäytyy puisto-metsä, jossa lintuharrastajat käyvät etenkin syksyisin etsimässä harvinaisuuksia pikkulintujen sekaparvista. Myös talvinen kävely Radiomäellä voi olla tuloksekas.

Ensimmäiseen Salpausselkään kuuluvan Radiomäen puusto on mäntyvaltaista etenkin mäen päällä, mutta myös lehtipuita kasvaa monin paikoin. Hoidetuin osa on Lahden vanha hautausmaa, jonne on haudattu useita kaupungin entisiä merkkihenkilöitä. Eri puolilla mäkeä on monilajisia pensaikkoja, jotka tarjoavat hyvän suojan ja ruokailuympäristön linnuille. Rehevään ja korkeapuustoiseen luonnonmetsään verrattuna Radiomäen lintuja on melko helppo havainnoida, ja mäellä risteilevät kävelytiet ja polut helpottavat liikkumista.

Radiomäen sijoittuminen lähelle Vesijärven itärantaa lienee yksi paikan eduista lintupaikkana. Pohjoisen ja idän väliltä tulevasta muuttajavirrasta laskeutuu lintuja mäelle. Radiomäki on lisäksi yksi harvoista metsä- ja pensaikkoalueista tiiviisti rakennetun ja vähämetsäisen eteläisen kaupungin reunalla, mikä varmaankin edistää sen houkuttelevuutta lintujen pysähdyspaikkana.

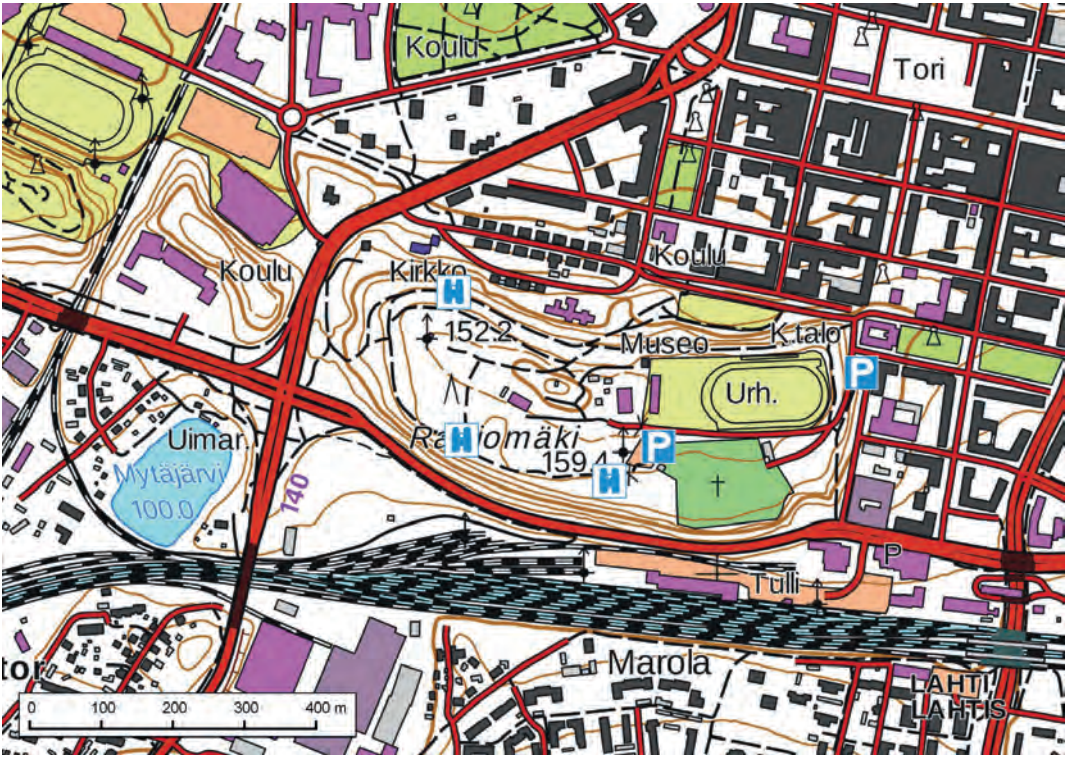
Linnusto

Radiomäen sesonki huipentuu, kun pikkulinnut alkavat syksyllä lyöttäytyä parviin. Ennen kaikkea paikka tunnetaan lintuharrastajia kiinnostavien itäisten hippiais- ja taigauunilintujen havainnoista. Todennäköisimmin niitä löytää mäellä parveilevien hippiaisten ja tiaisten seurasta syys-lokakuussa.

Tavanomaisia hyönteissyöjiä, kuten pajulintuja, kerttuja ja sieppoja voi Radiomäen kierroksella tavata mukavia määriä syysmuuttoaikana. Hyvinä pihlajan satovuosina mäki parhaimmillaan kuhisee marjasyöjiä. Vaellusvuosinaan taviokuurna on suorastan tyyppilintu, ja tilhet ja räkätit tyhjentävät pihlajia sata- tai jopa tuhatpäisissä parvissa.

Radiomäellä on eteläisen kävelyreitit varressa pidetty lintujen ruokintapaikkaa, jonka turvin on talvehtinut peippoja, joskus myös järripeippo.

Etenkin huonoina myyrävuosina pöllöjä vaeltaa monesti kaupunkiin hiiriä, rottia ja lintulautojen

lintuja pyydystämään. Radiomäelläkin on nähty viirupöllö useana myöhäissyksynä. Pöllöä ei ole syytä lähestyä ja häiritä, sillä pakeneminen rasittaa nälkäistä lintua tarpeettomasti. Se joutuu myös helposti kaupungin varislintujen silmätikuksi ja hyökkäilyn kohteeksi.

1980-luvulla ennen puiden kasvamista näköesteeksi seurattiin vanhan kivitornin päältä muuttoa, jonka näkyvintä antia oli Radiomäen tuntumasta kulkenut peippojen muuttovirta. Myös Vesijärveltä tulevia vesiympäristön lintuja näki tornista hyvin. Aikoinaan itäosan urheilukentän laidalla kuunneltiin yömuuttoa. Havaintopaikka oli otollinen, koska kaupungin valoissa hämmentyneet linnut ääntelivät aktiivisesti.

Saapumisohje

Radiomäki sijaitsee Lahden torista lähimmillään vajaat 400 m lounaseen, kaupungin maamerkkien radiomastojen juurella. Löytämistä vaikeuksia ei ole. Keskuksen suunnasta tuleva kävelijä voi nousta mäelle kävelyreittejä pitkin, joita lähtee Harjukadulta kaupungintalon länsipäästä (portaat ylös) ja Elielinkadulta mäen pohjoispuolelta, myös Hollolankadun puolelta voi nousta mäelle. Suoraan etelärinteeltä ei ole reittiä ylös mäelle. Kaupungintalon länsipään kohdalta nousee Radiomäenkatu, joka tuo vanhan hautausmaan ohi Radio- ja TV-museon ja urheilukentän parkkipaikalle.

Taigaunilintu PK

TYYPPILAJEJA Varpushaukka, kesykyykky, räkättirastas, mustarastas, pajulintu, hippiäinen, harmaasiippo, naakka

MUITA LAJEJA Kanahaukka, nuolihaukka, lehtupöllö, viirupöllö, palokärki, mustapääkerttu, pähkinänakelli, nokkavarpunen

HARVINAISUUKSIA Jääkuikkalaji, kiljukotka, leveäpyrstökihu, hippiäsuunilintu, taigaunilintu

Autopaikka

Radio- ja TV-museo:

N 67°11'73" E 42°6'913" ja N 60° 58,725' E 25° 38,971'